

Trójka: Lekcja historii - lekcja życia

Każdy z nas tworzy historię swoim życiem, działaniem, słowami. To od nas zależy, jaka ona będzie i co pozostawimy tym, którzy narodzą się po nas. Słowa „wojna”, „konflikt”... to nie przebrzmiałe wyrazy, przecież, powtarzając za Wisławą Szymborską, nieustannie „wszystkie kamery wyjechały już na inną wojnę”. Gdzie zaduma i myśl o błędach?

Jak ważna jest pamięć o przeszłości, rozumieją uczniowie klas VIII „a” i VIII „b” Szkoły Podstawowej nr 3 w Ozimku, którzy w ramach projektu poświęconego literaturze wojny i okupacji ph. „A lato było piękne tego roku”, odwiedzili szczególnie smutne miejsce- Muzeum Auschwitz-Birkenau.

Przystankiem w podróży do Oświęcimia była Pszczyna, a w niej Muzeum Zamkowe – siedziba znamienitego rodu von Plessów oraz główna kwatera i siedziba dowodzenia wojskami niemieckimi podczas I wojny światowej. Byliśmy urzeczeni pałacowymi wnętrzami oraz ilością doskonale zachowanych pomieszczeń i rekwizytów.

Kolejna przerwa w podróży to już Oświęcim. Zanim weszliśmy do muzeum, przeszliśmy długim, betonowym tunelem, skupiając się wyłącznie na dźwiękach- wyczytywanych imionach i nazwiskach więźniów byłego obozu.

Podzieleni na grupy odwiedziliśmy wystawy przygotowane w obozowych blokach. Panie przewodniczki przybliżyły nam historię tego miejsca. Dowiedzieliśmy się, kim byli więźniowie i jak wyglądało ich obozowe życie. Byliśmy poruszeni ekspozycjami prezentującymi buty oraz przedmioty codziennego użytku. Każda rzecz to przecież człowiek, który pił herbatę z TEGO KUBKA, przymierzał TEN BUT, pakował ubrania do TEJ WALIZKI...

Następnie udaliśmy się do Brzezinki. Tu wrażenie czyniła przestrzeń i równo rozmieszczone obozowe baraki. Była chwila zadumy na kolejowej rampie i przejście do dobrze zachowanych pomieszczeń, gdzie, oglądając ich wyposażenie, mogliśmy się przekonać o trudach obozowego życia.

Wyjazd był prawdziwą lekcją historii, która, niestety, lubi się powtarzać. Jednocześnie była to dla nas lekcja życia, która uczyła pokory, szacunku i radości z codziennych drobiazgów.

Ósmoklasiści swoją postawą udowodnili, że rozumieją potrzebę refleksji nad naszą trudną historią, bo kto jej nie pamięta „skazany jest na jej ponowne przeżycie”.

Marzena Wolicka- Mazurkiewicz i Iwona Podstawa